

Máte správně větranou střechu?

Jan RYPL
JUTA a.s.

Na našem trhu je obrovské množství různých druhů střešních krytin určených do šikmých a strmých střech, které zároveň mají nejen různý bezpečný sklon, ale i různý způsob montáže. Pro naprostou drtivou většinu těchto krytin však platí požadavek, aby pod nosnou vrstvou krytiny (laťování nebo bednění) byla vytvořena ventilační vzduchová mezera.

Obecně můžeme takové střešní pláště rozdělit na paropropustné a větropodrysné skládané střešní krytiny (látkové, betonové, vláknocementové, keramické apod.), střešní tašky, dřevěné šindele, břidlice...) a střešní krytiny, které svou vrstvou vytvářejí sice skládaný, ale neprodrysný střešní plášt (bitumenové šindele, velkoplošné či maloplošné plechové krytiny, falcované plechy, skládané plastové krytiny apod.).

Ventilační vertikální vzduchová mezera pod střešním pláštěm je potřeba buď pro zajištění životnosti nebo stálého vzhledu použitého střešního pláště, nebo zároveň pro zajištění bezproblémového odpařování vodních par ze zateplené konstrukce či prostoru pod střešním pláštěm. Tj. ventilační mezera zajišťuje, aby nedocházelo k degradaci střešní krytiny (koroze, delaminace vrstev, vápenné výkvěty na povrchu střešní krytiny, spodní rozpad, degradace tvaru, degradace vzhledu...).

Zároveň ventilační mezera zabezpečuje, aby pod střešní krytinou či na nosných konstrukcích krytiny (laté, bednění, kroky...) nevznikaly nedopařitelné kondenzace vodních par, aby tak bylo zabráněno vzniku plísň, hnilob a jiné koroze, a rovněž aby nedošlo k destrukci funkce použitých tepelných izolací navlháním od těchto neodpařitelných kondenzací.

Hlavní zdroj vodních par se totiž pod střešní plášt dostává z vnitřního prostředí domu. A to buď přímo průnikem vodních par přes zateplený strop či šíkmunu z vytápěného podkroví, kde parozábrana v těchto zateplených konstrukcích jen částečně reguluje (omezuje) vstup vodních par do zateplené konstrukce, nebo přes paropropustný strop ze spodního vytápěného interiéru do studeného půdního prostoru.

Správně fungující konstrukce by tedy měla odpovídat jak pro stránce normy ČSN 731901 Navrhování střech, kde jsou dimenzeventilačních mezer doporučeny, tak po stránce ČSN 730540 Tepelná ochrana budov, část 2 Požádavky, hlava 6 Šíření vlnkostí konstrukcí, kde požadovaná možnost odpařování vodních par z konstrukce musí být vždy větší, než je možnost jejich kondenzace uvnitř konstrukce. A právě možnost odpařování vodních par z konstrukce je zejména u neprodrysného střešního pláště plně závislá na správně fungující ventilační mezere pod střešní krytinou.

Obdobným způsobem je závislý i výpočet velikosti otvorů pro vstup a výstup vzduchu, kde se pro výpočet otvoru používá příslušný koeficient, kterým se dělí větraná plocha střechy.

Vezměme pro příklad střechu s délkou sklonu 6 m, tj. kde nad jedním metrem kraje střechy se k vrcholu střechy nachází plocha $6 \text{ m}^2 = 60\,000 \text{ cm}^2$, kterou je potřeba odvětrat, přičemž ve střešní skladbě není provozní či zabudovaná vlhkost.

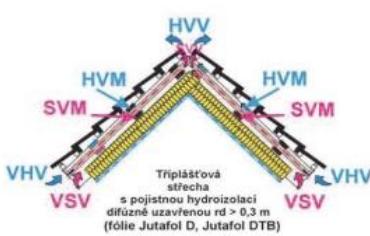
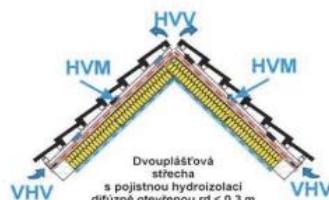
- Pokud tedy bude sklon střechy $< 5^\circ$, pak u takové střechy je potřeba tloušťka ventilační vzduchové mezery min. 100 mm, a otvory pro vstup vzduchu jsou potřeba o velikosti 600 cm^2 na každý metr spodního okraje a vrcholu střechy. Plocha $60\,000 \text{ cm}^2$ se totiž dělí koeficientem 100.
- Pokud tedy bude sklon střechy $5^\circ - 25^\circ$, pak u takové střechy je potřeba tloušťka ventilační vzduchové mezery min. 60 mm a otvory pro vstup vzduchu jsou potřeba o velikosti 300 cm^2 na každý metr spodního okraje a vrcholu střechy. Plocha $60\,000 \text{ cm}^2$ se totiž dělí koeficientem 200.
- Pokud tedy bude sklon střechy $25^\circ - 45^\circ$, pak u takové střechy je potřeba tloušťka ventilační vzduchové mezery min. 40 mm a otvory pro vstup vzduchu jsou potřeba o velikosti 200 cm^2 na každý metr spodního okraje a vrcholu střechy. Plocha $60\,000 \text{ cm}^2$ se totiž dělí koeficientem 300.
- Pokud tedy bude sklon střechy $> 45^\circ$, pak u takové střechy je potřeba tloušťka ventilační vzduchové mezery min. 40 mm a otvory pro vstup vzduchu jsou potřeba o velikosti 150 cm^2 na každý metr spodního okraje a vrcholu střechy. Plocha $60\,000 \text{ cm}^2$ se totiž dělí koeficientem 400.

UPOZORNĚNÍ: Plocha nasávacího otvoru je však myšlená jako plocha pro neomezený vstup vzduchu. Pokud je plocha otvoru kryta nějakou mřížkou, je potřeba nadimenzovat otvor s mřížkou tak, aby byla kalkulována ta plocha vzduchu, která není omezena materiálem mřížky.

Dimenzaci ventilační mezery pro skládané větropodrysné a paropropustné střešní pláště může být i nižší, avšak v drtivé většině výrobci či dodavatelé příslušné střešní krytiny požadují ventilaci obdobnou výše uvedenému, protože tato kapacita ventilace přímo ovlivňuje životnost a bezproblémové fungování použité střešní krytiny. Tj. instrukce výrobce střešní krytiny je pak závaznější, než je nejnižší požadavek normy pro danou konstrukci střechy. Nutno je však si uvědomit, že střešní skladba může mít nejen jednu ventilační mezitu, ale i dvě ventilační mezeru.

- V prvním případě (tzv. dvoupláštová skladba) je 1 ventilační mezera vytvořena jen

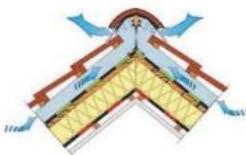
Dimenzace větrání střech podle typu střechy

	Sklon střechy (°)	Tloušťka vrstvy HVM (mm)	Plocha větracích otvorů k ploše větrání střechy
Horní vzduchová mezera HVM	< 5°	100	>1/100 >1/200
	5°-25°	60	>1/200 >1/400
	25°-45°	50	>1/300 >1/600
	> 45°	50	>1/400 >1/800

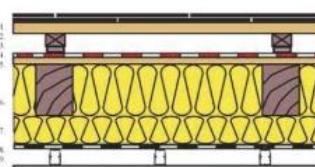
	Sklon střechy (°)	Tloušťka vrstvy HVM (mm)	Plocha větracích otvorů k ploše větrání střechy
Horní vzduchová mezera HVM	< 5°	100	>1/100 >1/200
	5°-25°	60	>1/200 >1/400
	25°-45°	50	>1/300 >1/600
	> 45°	50	>1/400 >1/800
Spodní vzduchová mezera SVM	< 5°	60	>1/100 >1/200
	5°-25°	40	>1/200 >1/400
	25°-45°	30	>1/300 >1/600
	> 45°	30	>1/400 >1/800

Plati pro délku krovkového pole do 10 m, za každý další m se ventilace navýšuje o 10 %.

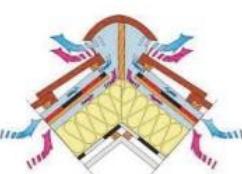
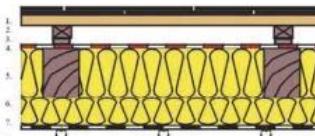
Dvoupláštová bedněná střešní skladba

Střešní krytina na latich nebo bednění
1. latice nebo bednění
2. kontralát 50 x 30 mm
3. těsnící pásky JUTAFOL TPK
4. podstílení pojistné membrána JUTADACH LSK 1000 / JUTADACH MASTERQ + spojovací pásky JUTADACH SP
5. dlevné bednění - základ
6. tepelná izolace mezi krovkami
7. tepelná izolace pod krovkami
8. Poneprázdnané JUTAFOL ALA + spojovací pásky Jutafol SP 1
9. interiérový obklad + rošt

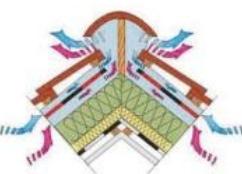
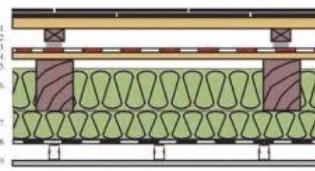
Dvoupláštová nebedněná střešní skladba

Střešní krytina na latich nebo bednění
1. latice nebo bednění
2. kontralát 50 x 30 mm
3. těsnící pásky JUTAFOL TPK
4. podstílení pojistné membrána JUTADACH LSK 1000 / JUTADACH SP
+ spojovací pásky JUTAFOL SP
5. tepelná izolace mezi krovkami
6. tepelná izolace pod krovkami
7. poneprázdnané JUTAFOL N (AL)
+ spojovací pásky Jutafol SP 1
8. interiérový obklad + rošt

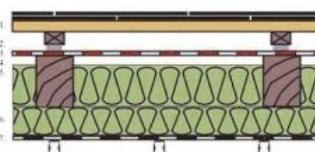
Třípláštová bedněná střešní skladba

Střešní krytina na latich nebo bednění
1. latice nebo bednění
2. kontralát 50 x 30 mm
+ těsnící pásky JUTAFOL TPK
3. podstílení pojistné fólie JUTAFOL DTB 150
+ spojovací pásky JUTAFOL SP 1
4. dlevné bednění - základ
5. ventilace vzduchová mezena min. 3 cm
6. tepelná izolace mezi krovkami
7. tepelná izolace pod krovkami
8. Poneprázdnané JUTAFOL N (AL)
+ spojovací pásky Jutafol SP 1
9. interiérový obklad + rošt

Třípláštová nebedněná střešní skladba

Střešní krytina na latich nebo bednění
1. latice nebo bednění
2. kontralát 50 x 30 mm
+ těsnící pásky JUTAFOL TPK
3. podstílení pojistné fólie JUTAFOL DTB 150
4. ventilace vzduchová mezena min. 3 cm
5. tepelná izolace mezi krovkami
6. tepelná izolace pod krovkami
7. Poneprázdnané JUTAFOL N (AL)
+ spojovací pásky Jutafol SP 1
8. interiérový obklad + rošt

mezi podkladem střešní krytiny a pojistnou hydroizolací v případě, kdy je jako pojistná hydroizolace (chránící tepelnou izolaci) použita vysoce paropropustná membrána a zároveň i případné bednění, na kterém membrána leží, musí být paropropustné, tj. ideálně prkenné. Ventilační mezera pak většinou vytváří výšku kontralaté.

■ Ve druhém případě (tzv. třípláštová skladba), kde je jako pojistná hydroizolace (chránící tepelnou izolaci) použit nízko paropropustný materiál (nekontaktní mikroperforovaná či antikondenzační fólie, kontaktní, ale nízkodifuzní fólie nebo lepenka na bednění), nebo kde bednění pod pojistnou hydroizolací je vytvořeno z nízkodifuzních desek (např. OSB, GSB, MFP,...), pak je nutno ventilační mezera vytvořit jak nad pojistnou hydroizolací, tj. pod nosnou konstrukcí střešní krytiny, tak i pod fólií či bedněním s nízkodifuzní fólií či lepenkou či bedněním z nízkodifuzních desek.

UPOZORNĚNÍ: Pokud je pojistná hydroizolace aplikována přímo na krovkách a jen přesah střehy je s bedněním na horní ploše kroví, pak musí být provedeno:

- bud bednění přesahu kroví zapuštěno do kroví tak, aby výška bednění nesnížovala ventilační mezera o tloušťku tohoto bednění,

- pokud bednění přesahu kroví není zapuštěno do kroví, pak je nutno tloušťku kontralatí vedoucí po pojistné hydroizolaci na krovkách navýšit o tloušťku tohoto bednění.

Mezi vysoce difuzní membrány patří např. membrány Jutadach, Jutatop, mezi nekontaktní fólie např. Jutafol D a Jutacon, a mezi nízkodifuzní kontaktní fólie např. Jutafol DTB 150.

Pokud není správně provedena ventilační mezera pod příslušnou střešní krytinou či bedněním, může skladba skončit jako na fotografích uvedených v úvodu článku.

Fotografie a schémata:
archiv JUTA a.s., www.juta.cz